

د حضرت حجی نبی کتاب - ماخذ انبیاء

پېژندګلو

حضرت حجی پېغمبر خلقو ته دا سې فرمائی چې خُدائی پاک له په خپل ژوند کښې اوله درجه ورکړئ. خُدائی پاک خپلو منونکو له حکمت او طاقت ورکوی چې هغه کار وکړی کوم چې ورته خُدائی پاک حواله کړئ دی. خو که مونږ خیال نه کوو نو د ژوند مصروفیات به مونږ د خُدائی پاک نه لري کړی. یهودیانو دا خبره هېره کړه چې هفوئ چا بچ کړل او وې ساتل. نن سبا د ترقی او د تیکنالوجۍ په دې تېز ترین دور کښې مونږ په ځای د دې چې د خُدائی کارونو له زور ورکړو نو مونږ خپلو کارونو کښې بوخت یو. خو خُدائی پاک مونږ نه دا غواړی چې په خپل هر کار کښې هغه له اوله درجه ورکړو. د خُدائی پاک بادشاھی آزمائشی بشکارې دی شی خو د خُدائی پاک طاقت له شکست ورکول ناممکن دی. کله چې مونږ قدم اخلو نو هغه د کار کولو دپاره زمونږ ټول ضرورتونه پوره کوي. کله چې د حضرت عیسی مسیح نه پینځه سوه اته دېش کاله وړاندې د یهودیانو اوله پله د بابل د جلاوطنی نه یروشلم ته راواپس شوه نو هفوئ د خُدائی پاک د کور جوړولو کار شروع کړو خو پېر زر ېې حوصله بائيله او کار ېې بند کړو. خو د حضرت حجی او حضرت زکریاھ په نبوتی خدمت او پاډګیرنې په اثر کښې هفوئ په دوه ويشت کاله کښې د خُدائی پاک د کور جوړولو کار سر ته ورسولو.

حضرت حجی خلق ورټل چې تاسو په عالي شان کورونو کښې او سپړئ او د خُدائی پاک کور کنډر پروت دی. هغه خبردارې ورکړو چې باوجود د دې چې تاسو بنه محنټ وکړئ او پېسې وګټئ نو هغه به تاسو له هیڅ فائده درنه کړي، ځکه چې تاسو د مالک خُدائی کور جوړول نظر انداز کړي دی او هغه تاسو نه نارضا دی. حضرت حجی هفوئ له دعوت ورکړو چې توبه وکړئ او د خپل پلار نیکه خُدائی پاک سره کړئ لوظ

تازه کړئ. د خُدائی پاک د کور دویاره آبادول د دې خبرې نښه وه چې د خُدائی پاک حضوری د خپلو خلقو په مینځ کښې بیا موجوده ده. د حفظ کولو دپاره ۱۲:۱ آیت ”زه ستاسو مل یم.“

د مالِک خُدائی د کور جوړولو حُکم

۱ د داریوس بادشاہ د بادشاھی په دوېم کال د شپږمې میاشتې په اوله ورخ، د مالِک خُدائی کلام د حجی پېغمبر په وسیله زُربابل د شلتۍ ابل په زوئ نازل شو چې د یهوداه حکمران وو، او یشوع ته چې د مشرِ امام یهوصدق زوئ وو. ۲ ”دا هغه څه دی چې مالِک خُدائی ربُ الافواج ې فرمائی، دا خلق وائی چې د مالِک خُدائی د کور بیا جوړولو وخت لا نه دی راغلے.“ ۳ بیا د مالِک خُدائی پېغام د حجی پېغمبر په ذریعه راغلو چې، ۴ ”آیا تاسو ته دا بنه بنکاری چې زما کور کنبر پروت وی او تاسو په عالی شان کورونو کښې او سپوئ؟“ ۵ اوس مالِک خُدائی ربُ الافواج فرمائی، تاسو سره چې څه کېږي ورباندې غور وکړئ. ۶ تاسو پېر تخم کَرلے دی، خو فصل مو لړ رېبلے دی. تاسو خوراک کوئ خو ورباندې مړپوئ نه. تاسو اویه خښې، خو تنده مو پرې نه ختمېږي. تاسو جامې اغوندی، خو پرې نه ګرمېږي. تاسو تنخواه ګټی، خو صرف په هغه بتوه کښې اچولو دپاره چې په کښې سوری وی. ۷ مالِک خُدائی ربُ الافواج فرمائی چې په خپلو کارونو پېر غور کوئ. ۸ بره غر ته لار شئ او لرگې ترې لاندې راولر، او زما کور جوړ کړئ، نو چې زه پرې خوشحاله شم او عزتمند شم، مالِک خُدائی داسې فرمائی. ۹ تاسو د پېرو په طمع وئ، خو وګورئ، دا لړ وختل. تاسو چې کور ته څه راول، هغه ما په هوا کښې والوڅول. ولې؟ مالِک خُدائی ربُ الافواج فرمائی. زما د کور په وجه چې ګډو پروت دی، او تاسو ټول په خپلو کورونو جوړولو کښې مصروف یئ. ۱۰ نو څکه ستاسو په وجه، آسمانونو پرڅه ورول او زمکې فصل کول بند کړل. ۱۱ ما د اوچ کالی حکم کړئ دی چې په زمکه او غرونو، په غله،

په نوي ميو، په زيتونو تپلو او په هر قسمه پيداوار چې زمکه يې کوي، په انسانانو او ځناورو، او ستاسو د لاسونو په محنت دي راشي.” (۱۲) بيا زربابل د شلتۍ اېل زوي، يشوع د مشر إمام يهوصدق زوي، او د مالک خُدائي پاتې شوو تولو خلقو د مالک خُدائي د هفوئ د خُدائي پاک خبرې ومنلي چې د حجي پېغمبر په ذريعه وئيلې شوي وې چې مالک خُدائي د هفوئ خُدائي پاک هفه رالپولې وو. او خلق د مالک خُدائي نه ويړبدل. (۱۳) بيا حجي، د خُدائي پاک پېغمبر، خلقو ته د مالک خُدائي دا پېغام ورسولو، ”زه ستاسو مل يم، مالک خُدائي فرمائي.” (۱۴) نو مالک خُدائي د زربابل د شلتۍ اېل د زوي جذبه راپاروله چې د يهوداه حاکم وو، او د يشوع جذبه چې د مشر إمام يهوصدق زوي وو، او د مالک خُدائي د تولو ژوندي پاتې شوو خلقو جذبه. هفوئ راغلل او د مالک خُدائي ربُ الافواج چې د هفوئ دا پاک خُدائي وو په کور يې کار شروع کړو. (۱۵) دا کار د داريوس بادشاه د بادشاهي په دوېم کال د شبدمې مياشتې په څليريشتمه ورخ شروع شو.

د مالک خُدائي د نوي کور وعده شوئے شان او شوکت

۲ (۱۶) د اوومې مياشتې په یویشتمه ورخ، د مالک خُدائي کلام په حجي پېغمبر نازل شو چې، (۱۷) ”زربابل د شلتۍ اېل زوي ته چې د يهوداه حکمران دې، يشوع ته چې د مشر إمام يهوصدق زوي دې، او د مالک خُدائي پاتې شوی خلقو ته وواي. هفوئ نه تپوس وکړئ، (۱۸) په تاسو کښې داسي خوک پاتې دې چا چې د خُدائي د دې کور مخکښې شان او شوکت ليدلې وو؟ دا تاسو ته اوس څنګه بشکاري؟ ولې دا تاسو ته هیڅ هم نه بشکاري خل؟ (۱۹) خو اوس تکره شه، اى زربابله، مالک خُدائي فرمائي چې، تکره شه، اى يشوع د مشر إمام يهوصدق زويه، تکره شه، اى د دې مُلک تولو خلقو، مالک خُدائي فرمائي، کار کوي. څکه چې زه ستاسو مل يم، مالک خُدائي ربُ الافواج فرمائي، (۲۰) لکه څنګه چې ما تاسو سره وعده کړې وه کله چې تاسو د مصر نه بهر راوتلې. زما

روح ستاسو په مينع کښې دئے نو تاسو مه يرېدئ. ④ مالک خُدائی ربُ الافواج دا فرمائی چې، لبو وخت پس به زه آسمان او دُنيا، سمندر او اوچه زمکه و خوکوم. ⑤ زه به ټول قومونه ولپزوم، او د ټولو قومونو خزانې به راوړئ شې او زه به دا کور د جلال نه ډک کړم، مالک خُدائی ربُ الافواج فرمائی. ⑥ سپین زر زما دی او سره زر هم زما دی، مالک خُدائی ربُ الافواج فرمائی. ⑦ د دې موجوده کور جلال به د مخکښې کور د جلال نه زيات وي، مالک خُدائی ربُ الافواج فرمائی. او زه به په دې ځائی کښې امن راولم. مالک خُدائی ربُ الافواج فرمائی.“

د ناپاکو خلقو دپاره برکت

⑧ په خلیريشتمه ورخ د نهمې میاشت، د داریوس د بادشاهی په دوېم کال، د مالک خُدائی کلام په حجى پېغمبر نازل شو، ⑨ ”مالک خُدائی ربُ الافواج و فرمائیل چې، إمامانو نه تپوس وکړئ چې شريعت په دې حقله خه فرمائی. ⑩ که چرې یو سړے د قرباني نه مقدسه غوبنه په خپله لمنه کښې واچوی او چرته ېږي وړۍ، او د هغه لمن روته یا تركاري، میو، تېلو یا نور د خوراک خیزونو سره ولګي، آیا دا خیزونه به هم مقدس شی؟“ نو إمامانو په جواب کښې ووئیل چې، ”نه.“ ⑪ بیا حجى و فرمائیل، ”که چرې یو سړے د مری سره په لګېدو باندې ناپاک شې بیا که هغه په دې کښې خه خیز سره ولګېدی، آیا دا به ناپاک شی؟“ ”آو،“ إمامانو جواب ورکړو، ”دا به ناپاک شی.“ ⑫ بیا حجى و فرمائیل، ”زما په نظر کښې د دې خلقو او د دې قوم هم دا حال دئے. مالک خُدائی فرمائی چې، دوئ چې خه کوي او خه قرباني کوي هغه ناپاک دی. ⑬ د دې نه وړاندې چې د مالک خُدائی د کور د بنیاد کانې یو په بل نه ټو او اېښودلې شوی، او س دې خبرې ته بنه خیال وکړئ چې ستاسو به خه حال وو؟ ⑭ کله چې تاسو د غلي د شلو بورو په أميد راغلى وي، نو هلتہ صرف لس بورى وي. که خوک د میو چاتې ته راګلو چې سل ليقړه ترې راویاسې، او هلتہ صرف پنځوس ليقړه وي. ⑮ ما ستاسو د لاس په

تولو کارونو، تلیا او پپونکی او بلى راوسته. خو تاسو بیا هم ما ته واپس رانه غلی، مالک خُدای دا فرمائی. ⑯ تاسو په دې نننی ورخ چې د نهمې میاشتې څلیریشتم تاریخ دے سوچ وکړئ، کله چې په دې ورخ د مالک خُدای د کور بنیاد کېښودلے شو. په دې فکر وکړئ، زه اوس تاسو سره وعده کوم په دې وخت کښې چې غله لا په ګودام کښې شته، تاسو تر اوسه پورې خپل فصل نه دے لو کړئ، او ستاسو د انگورو بوټو او د اینځرو ونو، انار او د زیتونو ونو هیڅ مېوه لا نه ده کړې. خو د نن نه به زه تاسو له برکت درکرم.“

زُربابل سره د مالک خُدای وعده

په هم هغه ورخ د هغې میاشتې په څلیریشتمه ورخ د مالک خُدای کلام په دوېم څل په حجى نازل شو چې، ⑰ ”زُربابل ته ووايې چې د یهوداه حکمران دے چې زه به آسمان او زمکه و خوځوم. ⑱ زه به شاهی تختونه اولته کرم او د پردو حکومتونو طاقت به ختم کرم. زه به جنگی ګاپۍ او د دې چلوونکی په بل مخ واپو، آسونه او د دې سواره به یو بل ووژني. ⑲ مالک خُدای ربُ الافواج فرمائی چې، زه به تا په هغه ورخ بوئم، زما خدمت کوونکی زُربابل د شلتی اېل زویه، مالک خُدای فرمائی، او زه به تا لکه د خپل مهر د ګوتې په شان کرم، ټکه چې ته ما خوبن کړئ یې. مالک خُدای ربُ الافواج دا فرمائی.“